

SHELBYMANŮV RÁJ

Když jsou kluci malí, sbírají známky, odznaky, tácky od piva nebo malá autíčka. Brzy na to ale přicházejí tajná přání a sny o skutečných autech... Když dospějí v chlapy, chtějí si sny plnit. Někomu se to podaří aspoň trochu, někomu víc a někomu úplně. Jirka „Shelbyman“ patří k těm druhým a třetím. Pojdte se s námi zasnít a nakouknout do ráje. Představíme vám Jirkovu úžasnou Cobra Shelby Garage!

Vratme se v čase a podívejme se prostřednictvím Jirkovy vyprávění, jak to u něj kdysi dávno začalo. Pro ty dříve narozené to asi bude zbytečná exkurze do minulosti, ale myslíme, že i přesto na staré časy rádi zavzpomínají. Byla to doba bez počítačů, her a sociálních sítí. Zdrojem informací nebyl internet, ale těžce sehnatelné zahraniční časopisy a občas nějaký ten katalog nebo kniha. Ty pro nás nejzajímavější se ale špatně hledaly, anebo se nedaly koupit. Za to jsme si hromadu věcí mohli sami osahat, náš život byl plný praktických zkušeností, ovoněný spáleným benzinem. Když jsme někde po polních cestách drandili na strojích, které jsme si doma sami poskládali, nemuseli jsme se bát, že na nás někdo mobilem zavolá policajty. Než jsme ale vyrostli do správné výšky, abychom se na ten stroj vůbec vysápali, nezbývalo nám nic jiného, než vzít za vděk autíčky, která tehdejší hračkářství nabízela. A tady to tak nějak začalo.... Jako malé dítě jsem měl Tatru 603, ale ta mě vůbec nebrala, a potom Škodu 1000 MB. Jelikož jsme odebírali Svět Motorů, hltal jsem v něm nejdřív obrázky a když už jsem uměl číst, zajímaly mě automobilové soutěže. Za pomoci papíru, lepidla a trubčkového cínu jsem si „Emběčko“ přestavěl na soutěžáka. Ježíšek mi k tomu přinesl Mercedes C111 a já vítězoslavně v každé ruce s jedním autem přišel za tatkou s otázkou, které

auto by si on vybral. Místo toho, aby na jedno ukázal, vyzval ze skříně americký časopis, nalistoval stránku, kde byla GT350 a pod ní inzerát na výkonové díly od Shelbyho a ukázal na něj. No, a bylo hotovo! Protože mě auta fascinovala už od mala, vždy jsem toužil se o ně starat. To se mi splnilo a jako malému špuntovi mi bylo dovoleno umývat kola. Když jsem trochu vyrostl, už jsem

Motorový prostor ročníku 1968 s poprvé a zároveň naposledy použitým motorem V8 302 cu.i. Vše je na svém místě a ve stavu nového vozu

1. díl Cobra S Garage:

Jak to všechno začalo...

„Rent-A-Racer“
byl program
autopůjčovny
Hertz, odkud
vzácný kousek
GT350H
pochází.
Nedělní
vyjížďka po
kompletní
renovaci...

mohl auto umýt celé, poté i řídit v areálu garáží a podílet se na opravách, až jsem dostal úplnou důvěru a opravoval jsem auto sám. Roky utíkaly a já si konečně pořídil své první vlastní auto. Nebyla to amerika, ale obyčejná Škoda 105 S, prorezlá, vybydlená a vyřazená z armády. Nicméně kamarádi, kteří se točili kolem rallye, mi poradili, kde sehnat potřebné díly a jak auto upravit. Netrvalo dlouho a vznikl vůz, kterému na tehdejší silnici jen tak něco nestačilo. Když se na přelomu milénia objevil kultovní filmový snímek 60 sekund a v něm Mustang Eleanor, stále jsem nechápal, proč zrovna tohle auto má být to ze všech „nejvíc“ (dnes už to vím). Roky plynuly a auta v garáži se střídala. No, a pak v roce 2007 přišel film Divočáci

s Johnem Travoltou a spoustou Harleyů. Najednou jsem cítil, že by bylo dobré vyměnit aspoň na víkend volant za řídítka, a tak se také stalo. Rozhodující okamžik se konečně blíží! Po jednom krásně prožitém dni v sedle jsem se zastavil u rybníka a motorku, které jsem věnoval nemálo času laděním, chtěl vyfotit v krásném prostředí. No, a v tom okolo projížděly dva Mustangy, nádherný červený convertible 1967 a úplně nový fastback. Zastavili kousek vedle mého Harleye a já si všiml té úžasné symbiózy. V tu chvíli jsem ještě netušil, že stojím na prahu další životní etapy. Následovalo nahánění známých, co mají zkušenosti s veterány, a zjišťování všeho ohledně nákupu, dovozu, clenění a přihlášení. Samozřejmě jsem si přitom vyslechl i to, co jsem slyšet nechtěl: „Mustanga si nekupuj, těch je tu hromada, ale máme na prodej krásnej Cadillac za

dobrou cenu“. V noci jsem nemohl usnout. Mustangy úplně ovládly mou mysl. Vzpomněl jsem si při tom na tátův časopis a najednou mi to všechno docvaklo! No jasně, potřebuju Shelby 1967 nebo 1968! Je jedno jestli kabrio nebo fastback, ale musí to být Shelby. Hned druhý den jsem lovil informace na internetu a hledal firmu, která se zabývá těmito auty, a objevil Kloadomustang. Nejdřív si mysleli, že jsem se zbláznil, ale pak pochopili. Následovaly dlouhé měsíce hledání, až jsme konečně objevili GT350 Convertible z roku 1968 v Portoriku. Vůz jsem nechal prověřit u Shelby, pán byl znám jako sběratel, takže bylo rozhodnuto. Obchod se podařil. Když kontejner připlaval a auto jsme poprvé zvedli na heveru, moje představy o brázdění silnic ještě před důkladnou renovací vzaly za své. Přestože auto nevypadalo na první pohled zle, koroze v některých místech byla větší, než jsme čekali. Po rok trvající kompletní renovaci nastaly nádherné chvíle uží-

vání si svého snu a také ten hřejivý pocit z palců nahoru od ostatních řidičů a pozornosti, kdekoliv jsem s autem zastavil. Prostě okamžiky, na které se nezapomíná... Jak už to bývá, touha pracovala dál a stále častěji mě nahlo- dávala myšlenka, že by to chtělo ještě fastback. Od začátku bylo jasné, že by to měl být rok 1967, ale nebylo jasné, zda postavit Eleanoru nebo pořídít originál. Po konzultaci mých představ s několika přáteli padlo rozhodnutí, že k tomu jednomu originálu by se hodil i druhý originál. V tu dobu byly k mání dvě GT350 1967, modrá

Logo Cobry na zadním sloupku modelového ročníku 1969 nelze přehlédnout. Auto dostalo v garáži přezdívku „Šmoula“ díky speciálnímu pastelovému odstínu

Pro větší část rodiny je nejoblíbenějším členem garáže Shelby GT350 ročníku 1967 původem z Kanady. Do sbírky připlul jako druhý v pořadí

Shelby GT350H 1966 v nezvyklé červeno-zlaté kombinaci je skutečným sbírkovým klenotem a nejspíš jediným exemplářem z dvanácti vyrobených kusů na Starém kontinentě

Cadillac Eldorado Biarritz 1958 je zatím posledním přiznaným vozem garáže. Do party sportáků od Carrolla Shelbyho se moc nehodí, ale jako nejstarší člen garážové rodiny může mladším rebelům udělovat lekce luxusu, elegance a pohodlného cruisoní

Když jsou všechny „děti“ na společné vyjíždce, má Jirka Shelbyman největší radost

a světle zelená. Zvítězila modrá z Kanady, které k dokonalosti chybělo jen pár drobností. Od této chvíle se začala tvořit sbírka mapující slávu Shelby American. Ač se mi ročník 1969 zpočátku moc nelíbil, okouzila mě fotka oranžové GT500, ale bylo nemožné ji někde sehnat. Navíc zazněly hlasy, že by bylo lepší zůstat tématicky u GT350, takže přibyl „Šmoula“ '69 ze speciální pastelové edice. Ročník 1970 je vlastně '69 doplněná o pruhy na kapotě a přední spojler z Bose, a tak jsem ji zatím zavrhnul. Zbývaly tedy ročníky ze začátku produkce, a co čert nechtěl, zrovna se objevil na prodej bílý fastback s modrými pruhy z roku 1966, jenže to byl automat a to mi k tomu moc ne-

sedělo. Šok nastal při prověřování, co je to vlastně za auto. Zjistil jsem, že se jedná o vzácný Shelby GT350H, navíc ze speciální dvanáctikusové edice, která byla původně červená se zlatými pruhy. Stejně jako všechny ostatní byl i tento vůz po skončení služby v autopůjčovně Hertz přelakován do bílé. Dnes je po důkladné renovaci a opět v původní barevné kombinaci. Aby byla sbírka úplná, zbývá už jen doplnit vůz ročníku 1965. Zatím se ten správný neobjevil, ale věřím, že to jednou přijde... Někdy v životě nastanou okamžiky, že člověk sejde ze svého jasného cíle. Stačí k tomu málo, třeba když vás kamarád (prásknu ho, byl to Tomáš Bláha) svezí v rámci cruisingu na LCW Buickem Special 1955, a vy najednou zjistíte, jak to auto je pohodlné oproti těm, co máte v garáži. Z padesátek mě

nejvíce okouznil rok 1958 a s Tomášem jsme se hecovali, jak si oba pořídíme Pontiac Bonneville. Zbýl by na mne Convertible, ale přece jen to nebylo úplně to pravé ořechové. Víc se mi zalíbil Cadillac Eldorado Biarritz 1958 v bronzové metalíze. Když se objevil v inzerci, nebylo co řešit, auto jsem koupil. Euforie z akvizice pominula, jakmile Biarritz dorazil a já ho poprvé zahlédl na vlastní oči. Přivítal jsem ho slovy: „Bože, co jsem to zase koupil za hromadu šrotu!“, ale chlapi z firmy Restorations mě uklidnili. Caddy je prý perfektní, protože je kompletní. Dnes už je vůz zrestaurovaný. A posledním nejčerstvějším přírůstkem sbírky Cobra Shelby Garage je... Ale víte co? To je tajemství, které odhalíme až na letošním Lucky Cruisers Weekendu v Pasohlávkách!

Porovnat všechny čtyřkolové modelky na focení nebylo vždy jednoduché, ale zase se při cateringu u benzinové pumpy nehádaly o chlebičky ☺

Některé fotky jsou důkazem, jak dlouho jsme článek o Jirkově Cobra Shelby Garage plánovali a vytvářeli pro něj fotomateriál. Tady je GT350H 1966 ještě v bílé barvě a před renovací

V dalších dílech vám všechny vozy postupně představíme. V příštím čísle najdete Shelby GT350H 1966 a Shelby GT350 1967.

Text: Jirka „Shelbyman“, Petr Bellinger
Foto: Chorche de Prigo

VIDEO